

Vonnisnummer / Griffienummer 2024 / 3983
Repertoriumnummer / Europees
Datum van uitspraak 24 december 2024
Naam van de beklaagde(n)
Systeemnummer parket 22CO11846 Rolnummer
Notitienummer parket DE66.L4.140/2022

rechtbank van eerste aanleg
Oost-Vlaanderen, afdeling
Gent
Kamer G30DI

Vonnis

Aangeboden op
Niet te registreren

In de zaak van het openbaar ministerie tegen:

BEKLAAGDE(N) :

1. RRN
geboren te op
van Belgische nationaliteit
ingeschreven te

eerste beklagde, die persoonlijk verschijnt.

2. RRN
geboren te
van Turkse nationaliteit
ingeschreven te

tweede beklaagde, die verstek laat gaan.

TENLASTELEGGING(EN)

als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek:

door de misdaad of het wanbedrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben meegewerkt;

door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat de misdaad of het wanbedrijf zonder zijn bijstand niet had kunnen worden gepleegd;

door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, de misdaad of het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgelokt;

of, door het plegen van de feiten rechtstreeks te hebben uitgelokt door woorden in openbare bijeenkomsten of plaatsen gesproken dan wel door enigerlei geschrift, drukwerk, prent of zinnebeeld aangeplakt, rondgedeeld of verkocht, te koop geboden of openlijk tentoongesteld.

functioneel samenbrengen van materialen tot constructie zonder of in strijd met een geldige vergunning

buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het functioneel samenbrengen van materialen waardoor een constructie ontstaat, met uitzondering van onderhoudswerken, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning te hebben uitgevoerd, hetzij na verval,

vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, verder te hebben uitgevoerd, **namelijk**

op het perceel gelegen te _____ kadastraal gekend als _____
elk voor de helft in volle eigendom van _____ geboren _____
en _____ geboren te _____
beiden wonende te _____ verleden bij akte van 16.01.2020
door notaris _____ te _____

door de voortuinstrook quasi volledig (ongeveer 53,5 m²) te hebben verhard met klinkers in strijd met de verleende vergunning dd. 15.04.2019 en in strijd met het BPA
4^e wijziging

(art. 4.1.1., 3° en 9°, 4.2.1., 1°, b), 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4., 6.2.1. lid 1, 1°, en 6.3.1. § 1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening; art. 5, 1°, a), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning)

te _____ n de periode van 1 april 2020 tot en met 2 maart 2021 (St. 71)
door _____

PROCEDURE

De dagvaarding werd op 20 augustus 2024 overgeschreven op het kantoor Rechtszekerheid te _____. Zij vermeldt de kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp is van de tenlasteleggingen en identificeert de eigenaar ervan zoals voorgeschreven door de wetgeving inzake hypotheek.

De behandeling en de debatten van de zaak hadden plaats in openbare terechtzitting van 26 november 2024.

De rechtspleging verliep in de Nederlandse taal.

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde alle aanwezige partijen.

Tweede beklagde _____ is niet verschenen hoewel hij rechtsgeldig werd gedagvaard.

Het openbaar ministerie heeft haar vordering geformuleerd ter zitting.

BEOORDELING OP STRAFGEBIED

1. Overzicht van de feiten

1. Op 30 december 2021 stelde de verbalisant ruimtelijke ordening vast dat er vergunningsplichtige verharding werd aangebracht in een voortuinstrook voor de woning in [naam]. De voortuinstrook heeft een breedte van 9,85 meter en een diepte van 5,85 meter. Vrijwel de gehele zone was verhard met klinkers. Enkel aan de rechterzijde was er een groenstrookje met een breedte van 0,70 meter. Het verhardingspercentage bedroeg 93 %. De voortuinstrook werd gebruikt als kopparkeerplaats voor twee voertuigen.

De aanleg was nog niet te zien op de luchtfoto van 2020, toen was er nog groenaanleg. Pas op de luchtfoto van 2021 was de huidige klinkerverharding te zien.

Op 15 april 2019 werd een gedeeltelijke omgevingsvergunning verleend aan [naam] voor het verbouwen en uitbreiden van de woning. De aanleg van de verharding in de voor- en zijtuinstrook (m.u.v. de strikt noodzakelijke toegangswegen naar de garage en de voordeur) werd daarbij expliciet uit de vergunning gesloten.

Het BPA [naam] schreef voor dat minimum 3/5^e deel van de strookoppervlakte als groenstrook moet worden ingericht en dat de verharde strook maximum 6 meter breed kan zijn.

Beklaagden zijn beiden eigenaar van het onroerend goed.

2. Op 9 februari 2022 werd eerste beklaagde, [naam] verhoord. Zij verklaarde dat de vergunning van 15 april 2019 van de vorige eigenaar was. Hij had in de voortuinstrook en op de oprit kunstgras gelegd, dit was echter in zeer slechte staat toen ze de woning kochten en het gaf bovendien een slordige indruk. Ze hadden dit dan vervangen door klinkers. Het was niet de bedoeling om dit te gebruiken als parking. Ze wisten niet dat het verboden was om de voortuin volledig te verharden. Haar echtgenoot, tweede beklaagde, had de werken zelf uitgevoerd in het voorjaar van 2020. Ze ging een afspraak maken met de stedelijke dienst vergunnen en toezicht.

Op 11 augustus 2022 bleek er nog geen regularisatievergunning te zijn aangevraagd. Beklaagden werden uitgenodigd voor een bijkomend verhoor, maar gaven hieraan geen gevolg.

3. Met brief van 21 september 2023 werd een herstellvordering ingeleid door de burgemeester van [naam]. Deze herstellvordering kreeg een positief advies van de Hoge Raad voor de Handhavingsuitvoering.

De burgemeester vordert het herstel door het uitvoeren van aanpassingswerken:

De verharding in de voortuinstrook uitbreken, inclusief fundering, zodat in de voortuinstrook de verharding niet meer dan 50 % van de strookoppervlakte beslaat en er maar één oprit van maximum 4 meter overblijft. De oprit mag niet uitkomen op het zebrapad. De vrijgekomen zone moet met kwalitatieve groenaanleg (gras, planten, bloemen,...) beplant worden.

De burgemeester acht een termijn van zes maanden voldoende en vordert een dwangsom van 100 per dag en per veroordeelde.

2. Bespreking van de schuldvraag

1. Beklaagden moeten zich voor de rechtbank verantwoorden wegens het verharderen van hun voortuin in strijd met de vergunning van 15 april 2019 en in strijd met het BPA in de periode van 1 april 2020 tot 2 maart 2021.

Enkel eerste beklaagde was aanwezig op de zitting van 26 november 2024. Ze verklaarde zich niet bewust geweest te zijn van de noodzaak van een vergunning. Ze had de voortuin gewoon proper willen maken. Ze wou het graag zo houden. Ze zou dit gevraagd hebben aan de gemeente maar nog geen antwoord gekregen hebben. Ze legde hier geen stukken van neer.

2. Gelet op de duidelijke vaststellingen en foto's in het strafdossier, staat het vast dat beklaagden zonder zich te bekommeren om de vergunningsplicht en de voorschriften van het BPA, hun voortuin quasi volledig hebben verhard.

Dat zij niet de intentie hadden om zich schuldig te maken aan een stedenbouwkundig misdrijf, is zonder relevantie. De tenlastelegging vereist geen bijzonder opzet. Indien het schuldbestanddeel van een misdrijf bestaat in opzet, dit is het wetens en willens aannemen van een strafbare gedraging, is het opzet af te leiden uit het door de dader gepleegde materiële feit en de vaststelling dat dit feit hem of haar kan worden toegerekend, met dien verstande dat de dader vrijuit gaat wanneer hij rechtvaardiging, schuldonthefing of niet-toerekeningsvatbaarheid enigszins aannemelijk maakt. De feiten zijn hen toe te rekenen. De beklaagden voeren geen rechtvaardiging, schuldonthefing of niet-toerekeningsvatbaarheid aan en maken die ook niet enigszins aannemelijk. Het niet weten dat er een vergunningsplicht was, is helemaal niet geloofwaardig en bovendien zou het de beklaagden ook niet ontslaan van die plicht. Zij maken niet aannemelijk dat zij gewettigd en onoverwinnelijk dwaalden over deze plicht.

3. Straftoemeting

1. Bij de straftoemeting houdt de rechtbank rekening met de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden, de eventuele strafverzwarende factoren en de persoonlijkheid van beklaagden zoals die blijkt uit het strafrechtelijk verleden, gezinstoestand en arbeidssituatie, voor zover de rechtbank die kent.

De straf heeft niet alleen een vergeldende functie, ze moet ook preventief werken: ze moet beklaagden ertoe aanzetten in de toekomst geen misdrijven meer te plegen.

2. Beklaagden hebben de stedenbouwkundige verplichtingen naast zich neergelegd door naar eigen goeddunken hun voortuin bijna volledig te gaan verharderen zonder vergunning. Dergelijke overmatige verharding werkt de problematiek van wateroverlast en verdroging verder in de hand en zet andere omwonenden aan om ook in die mate te gaan verharderen. Voorschriften die ertoe strekken in het algemeen belang de ruimtelijke ordening te vrijwaren hebben zij hierbij totaal ondergeschikt gemaakt aan hun eigen praktische verzuchtingen. Beklaagden konden op die wijze jarenlang genieten van hun wederrechtelijke constructies en de rechtbank stelt vast dat er nog steeds geen herstel is.

3. Eerste beklaagde is aar en werd reeds driemaal veroordeeld voor verkeersinbreuken. Bij arrest van het hof van beroep van Gent van 5 april 2022 werd zij veroordeeld tot onder meer 12 maanden gevangenisstraf met uitstel wegens faillissementsmisdrijven.

Tweede beklaagde is jaar oud en werd reeds 23 maal veroordeeld voor verkeersinbreuken. Bij arrest van het hof van beroep van Gent van 5 april 2022 werd hij veroordeeld tot onder meer 12 maanden gevangenisstraf met uitstel wegens faillissementsmisdrijven.

Gelet op de ernst van de feiten, het strafverleden van beklaagden dat zeker wat tweede beklaagde betreft ongunstig is, de vaststelling dat beklaagden geen enkel gevolg gaven aan de aanmaning, geen regularisatievergunning aanvroegen en niet meer naar het verhoor kwamen en er geen enkel begin van herstel is drie jaar na de vaststellingen, is een geldboete zoals hierna bepaald voor elk van de beklaagden passend en noodzakelijk om hen de ernst van de feiten te doen inzien en hen ertoe aan te zetten in de toekomst meer aandacht te hebben voor de goede ruimtelijke ordening.

4. Beklaagden moeten een wettelijk verplichte bijdrage betalen voor de financiering van het "Bijzonder Fonds tot Hulp van de Slachtoffers van Opzettelijke gewelddaden en aan de Occasionele Redders" (artikel 29, tweede lid van de Wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale bepalingen). Deze bijdrage bedraagt 200 euro (met opdecimen). Deze bijdrage heeft een eigen aard en is geen straf.

Beklaagden moeten een wettelijk verplichte bijdrage betalen voor de financiering van het "Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand" (artikel 4 § 3 en artikel 5 §§ 1 en 1 van de Wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand). Deze bijdrage bedraagt 24 euro.

Beklaagden moeten ook een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken betalen (artikel 91, tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken). Deze vergoeding bedraagt 58,90 euro.

HERSTEL

De rechtbank stelt vast dat er geen aanwijzing is dat de verharding zou zijn verwijderd waardoor de herstellvordering nog actueel is.

De rechtbank is van oordeel dat de herstellvordering niet gesteund is op motieven die vreemd zijn aan de goede ruimtelijke ordening of die uitgaan van een opvatting over de goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is.

De schade die door het bouwmisdrijf is berokkend aan de goede ruimtelijke ordening, kan slechts worden opgeheven door het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand. De verwijdering ervan is dus noodzakelijk. Eveneens blijkt hieruit dat het betalen van een meerwaarde niet volstaat als herstelmaatregel.

De rechtbank:

op tegenspraak ten aanzien van
bij verstek ten aanzien van

Op strafgebied

Ten aanzien van eerste beklaagde

Verklaart de feiten van de enige tenlastelegging bewezen.

Veroordeelt voor de enige tenlastelegging:

tot een **geldboete** van **1.600,00 EUR**, zijnde **200,00 EUR** verhoogd met 70 opdecimen.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 2 maanden.

Veroordeelt tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- een bijdrage van 24,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 58,90 EUR
- hoofdelijk met medeveroordeelde Ebubekir Tepeoglu tot de kosten van de strafvordering, op heden begroot op 348,06 EUR.

Ten aanzien van tweede beklaagde

Verklaart de feiten van de enige tenlastelegging bewezen.

Veroordeelt voor de enige tenlastelegging:

tot een **geldboete** van **1.600,00 EUR**, zijnde **200,00 EUR** verhoogd met 70 opdecimen.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 2 maanden.

Dit vonnis is gewezen en uitgesproken in openbare zitting op 24 december 2024 door de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, kamer G30DI:

rechter

in aanwezigheid van het lid van het openbaar ministerie vermeld in het proces-verbaal van de terechtzitting,

met bijstand van griffier